

Uitspraak GCD nr. 15 d.d. 06-08-2001

onvoldoende ervaring voor register vermogensbeheerder

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 20 februari 2001 aan Appellant meegedeeld dat zijn verzoek tot opname in register III-A (vermogensbeheerder) is afgewezen (hierna: de Beschikking).

Hiertegen heeft Appellant op 17 maart 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 20 april 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier overgelegd van de correspondentie voorafgaand aan de Beschikking.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 21 juni 2001. Aanwezig waren: Appellant in persoon en namens het DSI: Mr F.B. Demenint.

Onderwerp van het beroep

Kort samengevat stelt Appellant in het beroepschrift dat de reden voor afwijzing is dat hij geen twee jaar ervaring heeft als vermogensbeheerder. Hiertegen richt zich het beroep. Appellant zegt dat hij formeel een half jaar ervaring heeft als vermogensbeheerder bij bank Y. maar dat hij in de periode daarvoor, bij bank Z. veel ervaring heeft opgedaan met het opbouwen van effectenportefeuilles. Cliënten verzochten hem hun vermogens te beheren. Bank Z. besloot deze dienst niet aan te bieden, waardoor dergelijke verzoeken niet gehonoreerd konden worden. De praktijk was vervolgens dat hij voor een transactie, op basis van research van bank O, contact opnam met de cliënt, die in nagenoeg 100% van de gevallen akkoord ging. Die klanten hebben na Appellants overstap naar bank Y. hun portefeuille bij hem in beheer gegeven.

Het verweer

Het verweer van het DSI stelt dat Appellants verzoek tot registratie in register III-A is afgewezen op grond van besluit 00-15 van het Handboek Registratie. Hierin staat dat een adviseur die (ook) als vermogensbeheerder wil worden geregistreerd en niet beschikt over een opleiding op het gebied van vermogensbeheer gedurende de afgelopen twee jaar voor tenminste 50% van zijn tijd als zodanig werkzaam geweest dient te zijn. Dit besluit is opgesteld door de Functiecommissie Vermogensbeheer. Appellant heeft in

zijn brief van 17 maart 2001 erkend dat zijn ervaring als vermogensbeheerder beperkt is tot inmiddels ruim een halfjaar. Daarvóór werkte Appellant tien jaar als beleggingsadviseur. Volgens de ex-werkgever is het enige verschil tussen vermogensbeheer en advies dat bij een transactie vooraf toestemming aan de cliënt gevraagd wordt in plaats van de transactie direct door te voeren. DSI stelt dat dit wel het essentiële verschil is dat met name in een vervolgtraject consequenties kan hebben. De verantwoordelijkheid van een beheerder is groter dan die van een adviseur.

De zitting

Ter zitting zijn - zakelijk samengevat - de volgende verklaringen afgelegd.

De heer X:

Praktisch ligt het bij mij iets anders. Ik zit al 11 jaar in het vak. Je zorgt voor periodiek onderhoud van de portefeuille, dat wil zeggen 2 tot 4 keer per jaar om de tafel met de cliënt en verder ook telefonisch contact. De klant zegt meestal: wat jullie vinden, volg ik toch wel. Je hoeft zelfs niet meer te bellen. Doe het maar. Formeel is besloten om toch maar niet de dienst vermogensbeheer bij de bank Z. te gaan voeren. Nu bij bank Y. doe ik circa 50/50 advies/beheer. Het essentiële verschil is het telefoontje vooraf.

De heer Demenint:

DSI is opgericht door de branche. De functie-adviescommissies hebben lang gekeken naar het onderscheid tussen adviseur en beheer. Hij heeft nu eenmaal niet formeel als zodanig gefunctioneerd.

De heer X:

Hoeveel accountmanagers wij hadden? Bij bank Z. 4 tot 6 adviseurs. 4 à 5 jaar heb ik dat gedaan. Toen volgden we bank O, nu bank Y. Mijn verantwoordelijkheid was toen misschien nog wel groter dan nu, gezien het strakke keurslijf nu. Er zijn een stuk of 6 standaardprofielen.

De beoordeling van het beroep

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist en het overigens ter zitting behandelde is het volgende komen vast te staan.

De voor dit geval en voor deze kandidaat toepasselijke eis is: twee jaren ervaring. Appellant heeft tenminste vijf jaren ervaring. Het DSI heeft tegengeworpen dat daarbij formeel slechts gedurende een half jaar de functie van vermogensbeheerder in engere zin is uitgeoefend, dat wil zeggen discretionair beheer op basis van vrije hand overeenkomst met individuele klanten. Daarin heeft het DSI gelijk. Toch leidt dat niet tot afwijzing van het beroep.

De inzet van het geschil betreft de relevantie van de ervaring.

Onder de werking van de Overgangsregeling vigeerde de terminologie:

recente, relevante werkervaring. In de thans toepasselijke Bijlage I van het Algemeen Reglement wordt de term gebruikt: recente, aansluitende werkervaring. Het gaat de Commissie te ver om uit dat tekstueel verschil te concluderen dat de werkervaring van de kandidaat thans niet meer relevant zou hoeven zijn. De werkervaring zal altijd relevant moeten zijn anders zou het systeem willekeurig zijn. De Commissie heeft onder de Overgangsregeling meer dan eens uitgemaakt dat het DSI het begrip relevant met inachtneming van redelijkheid en billijkheid en niet contrair aan algemeen Nederlands taalgebruik dient te hanteren. Die lijn wordt voortgezet.

Het zou onredelijk zijn als men de ervaring van Appellant bij bank Z. niet mee zou rekenen.

Genoegzaam is aangetoond dat Appellant bovengemiddeld functioneerde en door werkgever en cliënten werd gewaardeerd in zijn werk als effectenspecialist. De cliënten gingen af op zijn oordeel en in economische zin beheerde hij hun portefeuilles ook toen al, ook al was het juridisch (net) geen vermogensbeheer in engere zin. Thans, nu hij dat laatste dan wèl doet, is er in feitelijke zin niets veranderd. Nog steeds worden de portefeuilles ingericht zoals door hem aangegeven en nog steeds laten de cliënten dat aan hem over. Ook is onveranderd dat Appellant (en de bank waar hij werkt) werken op basis van enkele door centrale research opgestelde standaardprofielen. De klanten die door Appellant werden bediend bij bank Z. zijn met medewerking van die laatste met Appellant meegegaan naar bank Y. alwaar zij thans nog steeds door Appellant worden bediend, thans met een beheercontract. Het is niet aannemelijk dat die klanten allemaal wilden overgaan op een wezenlijk andere dienstverlening. Tenslotte heeft bank Z. verklaard dat Appellant ook toen al bestemd was om het (formele) vermogensbeheer te gaan leiden als zij er wèl voor had gekozen om de automatiseringsinspanning voor lief te nemen. Dit past in het beeld dat Appellant feitelijk (lees: economisch, niet juridisch) tòch al in dat werk zat.

De beslissing

Het beroep slaagt. De Beschikking wordt vernietigd en de Geschillencommissie DSI bepaalt dat Appellant zal worden opgenomen in register III-A.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2001.